

5. Тодика Ю.М. Конституційне право України: підруч. для студентів вищ. навч. закл. / Ю.М. Тодика, В.С. Журавський. – К.: Ін Юре, 2002. – 544 с.

6. Баулін Ю.В. Кримінально-правова політика як один з головних елементів вітчизняної кримінально-правової системи/ Ю.В. Баулін// Проблеми протидії злочинності У ХХІ столітті: вітчизняний та міжнародний досвід: матеріали міжнар. симпозиуму (Чернігів, 24 квітня 2015 року); за заг. ред.. докт. юрид. наук, проф.. І.Г. Богатирьов/ Буковинський державний фінансово-економічний університет, Апеляційний суд Чернігівської області. – Чернігів, 2015 – С. 3-8

~Інформаційна складова у подоланні насильства у сім'ї як комплексної проблеми сучасного суспільства~

Євченко О.В., доцент кафедри видавничої справи, редагування, основ журналістики та філології Житомирського державного університету імені Івана Франка, кандидат філологічних наук

Гендерне насильство – складне, різноманітне за суттю й проявами явище, яке потребує особливої уваги як з боку держави, так і з боку громадян суспільства.

Незважаючи на певні позитивні зрушення у вирішенні проблеми гендерного насильства взагалі, насильство в сім'ї залишається значною комплексною проблемою. Її масштаби викликають серйозну стурбованість, адже це найбільш прихована форма насильства, відносно проявів якої немає достовірної статистики. Проблема насильства у сім'ї нерідко призводить до таких явищ, як бездоглядність та безпритульність дітей, зростання кількості розлучень, відтворення насильницької моделі поведінки, формування насильницького менталітету, втрата загальнолюдських цінностей тощо, а це неодмінно позначається на якості життя істотної частини населення. Для подолання означених негативних проявів, окрім власне вдосконалення механізмів надання допомоги потерпілим та роботи з попередження насилля на законодавчому й практичному рівнях, слід забезпечити системну роботу щодо формування

гендерної культури суспільства, а отже – забезпечити якісну інформаційну складову.

Насильство у сім'ї має гендерний характер, адже гендер – це «сукупність відношень, які складаються в ході ... соціальних взаємодій одне з одним і в рамках гендерованих інституцій, формально-організаційна динаміка яких відтворює гендерну нерівність і породжує гендерні відмінності» [2, с. 410]. Отже, гендерні відносини мають владний характер. В умовах інформаційного суспільства, «розвитку людського потенціалу, підвищення рівня освіченості та інформованості, а відтак формування ... соціально, економічно, політично активного прошарку населення» [3, с. 324] варто говорити про перспективи розвитку гендерних взаємодій у суспільстві з точки зору конструювання егалітарних гендерних відносин, в основі котрих паритетні цінності: ідея рівних прав та можливостей жінок і чоловіків у різних сферах життєдіяльності суспільства. Концептуальні засади егалітарних гендерних відносин є важливими у процесі здійснення інформаційної діяльності з метою запобігання виникненню насильства у сім'ї.

Обізнаність – один з важливих компонентів запобігання гендерному насильству. Численна кількість актів насильства й дискримінації є результатом сталих соціальних норм і поведінки. Для того, щоб подолати стереотипи і табу, важливо отримати знання щодо прав, тому напрями інформаційної політики стосовно подолання насильства у сім'ї повинні визначатися актуалізацією проблеми, інформуванням про заклади, куди можна звернутися за допомогою, позитивними прикладами, подоланням гендерної стереотипної бази тощо.

З метою висвітлення проблеми гендерного насильства як порушення прав людини, поглиблення розуміння та обізнаності стосовно всіх форм насильства, створення простору, вільного від гендерного насильства щорічно з 25 листопада по 10 грудня проводиться Всесвітня кампанія «16 днів проти гендерного насильства». Одними із основних її завдань є «привернути увагу громадськості та ЗМІ до

проблеми попередження насильства відносно жінок у двох актуальних аспектах: насильство в родині й торгівля людьми; сприяти інформуванню широкого суспільства про правозахисні суспільні організації, які допомагають жінкам-жертвам насильства, торгівлі людьми, та займаються профілактичною роботою; активізувати діяльність суспільних об'єднань і державних установ із метою протистояння насильству, захисту прав жінок...та формування ненасильницької ідеології в суспільстві; сприяти зміні стереотипів стосунків та поведінки щодо жінок, які сприяють викоріненню насильства» [1, с. 112].

У 2008 р. Генеральний Секретар ООН Пан Гі Мун ініціював всесвітню кампанію «Разом до викорінення насильства щодо жінок», яка триває до 2015 р. У рамках всесвітньої кампанії Україна одна з перших розпочала власну національну кампанію «Стоп насильству!», яку підтримали громадські організації, політики, відомі діячі культури і мистецтв, спортсмени.

Питання запобігання насильству в сім'ї повинні постійно висвітлюватися у ЗМІ, адже головним напрямом попередження злочинів є саме профілактична робота.

Стратегія боротьби з насильством базується на системному впливі, тому важливого значення набуває інформаційна складова державної політики у сфері подолання насильства в сім'ї та насильства як явища з метою виховання підростаючого покоління, вільного від гендерних упереджень та дискримінаційних практик.

Список використаних джерел:

1. Дороніна Т. Міжнародна акція «16 днів активних дій проти гендерного насильства» // Енциклопедія прав людини: соціально-педагогічний аспект / За заг. ред. Н.А. Сейко; відп. ред. Н.П. Павлик. – Житомир : «Волинь», 2014. – С. 112 - 116.

2. Кімелл М. Дегендероване суспільство? / Кімелл М. Гендероване суспільство; пер. з англ. – К. : Сфера, 2003. – С. 409 - 416. – 490 с.

3. Семенов О. Информация // Всемирная энциклопедия. Философия XX век / Главн. науч. ред. и сост. А.А. Грицанов. – М.: АСТ, Мн.: Харвест, Современный литератор, 2002. – С. 322 - 324.